

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא שאול שוחט

כבוד השופטת עינת רביד

כבוד השופט נפתלי שילה

המערערת

פלונית

ע"י עו"ד שירלי שי ועו"ד אלינה פינקלשטיין-להב

נגד

המשיב

פלוני

ע"י עו"ד שמואל מורן ועו"ד עמרי דרור

פסק דין

השופט נפתלי שילה:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה מיום 5.4.20 (תמ"ש 52595-02-20 מפי כב' השופטת תמר סנונית פורר) שקבע שיש להשיב את בתם התינוקות של הצדדים לארה"ב.

א. רקע עובדתי

1. הצדדים הם אזרחי ישראל שנישאו זל"ז כדמו"י בישראל, ביום 9.9.15.
2. טרם נישואיהם, חתמו הצדדים על הסכם ממון שאושר כדין בפני נוטריון.
3. המשיב (להלן גם: **האב**) הקים חברת הזנק (להלן: **החברה**) ולאור דרישת המשקיעים בחברה, ביום 1.7.18 עברו הצדדים להתגורר ב---- שבקליפורניה. לצורך כך, הצדדים קיבלו אשרות שהייה ועבודה בארה"ב.
4. ביום 15.10.18 נולדה לצדדים הבת ר' (להלן גם: **הקטינה**) שקיבלה עם לידתה אזרחות אמריקאית.
5. המערערת (להלן גם: **האם**) החלה לעבוד בארה"ב לאחר תם חופשת הלידה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 הקטינה החלה לפקוד גן ילדים ב---- ביום 1.9.19. 6.
- 2
- 3 מהולדת הקטינה ועד לחודש נובמבר 2019, היתה הקטינה בשלושה ביקורים בישראל. 7.
- 4
- 5 ביום 21.11.19 הגיעו הצדדים עם הקטינה לישראל לצורך הסדרת אשרות העבודה שלהם 8.
- 6 בארה"ב. הצדדים רכשו כרטיסי "הלוך ושוב" כשתאריך החזרה המתוכנן היה יום 3.1.20, 9.
- 7 מאחר שהריאיון בשגרירות האמריקאית שהם קבעו לצורך קבלת האשרות, אמור היה 10.
- 8 להתקיים בחודש דצמבר 2019. 11.
- 9
- 10 מאחר שנאמר לאב שיהיה עליו להציג מסמכים נוספים לשגרירות בטרם קיום הריאיון, 12.
- 11 נדחה הריאיון של הצדדים ליום 18.2.20. 13.
- 12
- 13 הצדדים שכרו בישראל דירה לתקופה קצובה, המשיכו לשלם את דמי השכירות בגין הדירה 14.
- 14 שהם שכרו בארה"ב, המשיכו לשלם עבור הלוואת הרכב שהם רכשו בארה"ב בעסקת 15.
- 15 ליסינג והמשיכו לשלם עבור הגן של הקטינה ב----. הם גם הותירו את כל תכולת דירתם 16.
- 16 והמכונית בארה"ב. 17.
- 17
- 18 ביום 29.1.20 פתחה האם בהליך ליישוב סכסוך בבית הדין הרבני והגישה גם בקשה לעיכוב 19.
- 19 יציאת האב והקטינה מישראל. בו ביום, חתמו הצדדים על הסכם עם גן ילדים עבור 20.
- 20 הקטינה לתקופה של חודשיים ובהסכם נקבע כי "ר" (קיצור לא במקור – נ.ש.) **תשהה בגן** 21.
- 21 **כחודשיים ימים ולכן אין לחייב בהודעה מוקדמת מצד ההורים**". למחרת, ביום 30.1.20, 22.
- 22 החלה הקטינה לפקוד את הגן בישראל. בתכתובת בין הצדדים בכל הנוגע לרישום לגן, כתב 23.
- 23 האב לאם ביום 28.1.20: **"תזכרי שזה לא חודש שלם. כנראה לפני ה – 25 כבר ניסע. אז** 24.
- 24 **תנסי לקבל הצעת מחיר לפחות מחודש"** והאם השיבה: **"זה לא יעבוד בוודאות אבל אני** 25.
- 25 **אשאל"**. 26.
- 26
- 27 ביום 13.2.20 שלחה האם מכתב לשגרירות ארה"ב שבו הודיעה שהיא לא תתייצב לראיון 12.
- 28 שנקבע לה, כי היא אינה מתכוונת לשוב לארה"ב והיא תמשיך לחיות בישראל. היא ציינה 29.
- 29 במכתב שהיא פתחה בהליך בבית הדין הרבני ובית הדין הרבני הוציא צו עיכוב יציאה כנגד 30.
- 30 הקטינה למשך שנה וכן צו עיכוב יציאה כנגד האב למשך 30 יום. 31.
- 31
- 32 ביום 18.2.20 התייצב האב לראיון בשגרירות ארה"ב ולמחרת הוענקה לו אשרת עבודה 13.
- 33 בארה"ב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
14. ביום 20.2.20 הגיש האב תובענה להשבת הקטינה לארה"ב, בהתאם **לחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים)** תשנ"א – 1991 (להלן: **החוק** או **האמנה**). האב טען שהאם ביצעה הרחקה שלא כדין של הקטינה והתקיימו כל התנאים הנדרשים בחוק לצורך השבתה לארה"ב. לטענתו, מקום מגוריה הרגיל של הקטינה הוא בארה"ב, ההגעה לישראל היתה לתקופה קצובה וזמנית לצורך הסדרת אשרות העבודה של הצדדים בלבד, על פי הדין בקליפורניה היו בידיו זכויות המשמורת שהופעלו על ידו ואי השבת הקטינה לארה"ב מהווה הפרה של זכויות אלו.
15. האב טען שאין כל מניעה שהאם תשוב לארה"ב והיא מנעה במעשיה שלה, את קבלת אשרת העבודה שלה בארה"ב. לדברי האב, לא קיימת כל הגנה לאם על פי האמנה ואף המצב העולמי לאור נגיף הקורונה לא מצדיק את הישארות הקטינה בישראל, שעה שבארה"ב יש לה ביטוח רפואי מקיף ובישראל אין לה ביטוח בריאות.
16. האם טענה מנגד, שהצדדים הם אזרחי ישראל בלבד ואין להם אפילו "גרין קארד" בארה"ב. לטענתה, מקום המגורים הרגיל של הקטינה אינו בארה"ב מאחר שהקטינה רשומה לגן בישראל, היא לומדת לדבר עברית ולא נותרה לה זיקה לארה"ב. לדברי האם, מאחר שלאחר הגעת הצדדים לישראל הם החליטו להתגרש והיות שאין לה אשרת עבודה בארה"ב, יש לראות בהסכמתם לגירושין משום הסכמה והשלמה של האב להישארות הקטינה עמה בישראל. לכן, אין לראות בהישארותה בישראל עם הקטינה הרחקה שלא כדין.
17. האם טענה גם, שהאב לא המציא חוות דעת כדין אודות הדין הזר ולא הוכיח שיש לו זכויות משמורת על פי הדין בקליפורניה. בנוסף, על פי הסכם הממון שהם חתמו עליו, סמכות השיפוט היא לבית המשפט בישראל ולקליפורניה אין סמכות לדון במשמורת. האם טענה גם שמתקיים החריג באמנה לפי סעיף 13 (ב) לחוק, מאחר שהיא לא מתכוונת לשוב לארה"ב ולכן תיגרם פגיעה בלתי הפיכה לקטינה אם היא תנותק מאימה. כמו כן לטענתה, קיימת סכנה בריאותית חמורה אם הקטינה תשוב לארה"ב עקב נגיף הקורונה.
- ב. **ההליך בביהמ"ש קמא ופסק הדין**
1. במסגרת ההליך בבית המשפט קמא, הגישה האם בקשות רבות: בקשה להמצאת תרגומים לנספחי כתב התביעה, בקשה להמצאת מסמכים הקשורים להסכמי העבודה של האב,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 בקשה למחיקת התביעה על הסף, בקשה למינוי פסיכיאטר שיבחן את הנזקים הצפויים
2 לקטינה כתוצאה מניתוקה מאמה וכן שיבדוק את הנזקים שייגרמו לה כתוצאה ממעברה
3 לארה"ב, בקשה להוכחת הדין הזר בקליפורניה ובקשה למינוי מומחה לבחינת אפשרות
4 האם לקבל אשרה ואיזה סוג אשרה.
5
- 6 2. בית המשפט קמא דחה את בקשות המערערת ולא הורה על הגשת חוות דעת בכל הנוגע
7 לטובת הקטינה והנזק שעלול להיגרם לה כתוצאה מהשבתה לארה"ב, להוכחת הדין הזר
8 והיכולת של האם לקבל אשרת עבודה.
9
- 10 3. לאחר קיום ישיבת הוכחות והגשת סיכומים בכתב, קיבל ביהמ"ש קמא את התובענה
11 והורה על השבת הקטינה לארה"ב (להלן: **פסה"ד**).
12
- 13 4. בפסה"ד נקבע שמקום המגורים הרגיל של הקטינה הוא בארה"ב וזאת בהתבסס בין היתר
14 על עובדות אלו:
15
- 16 הצדדים חתמו על טופס ניתוק תושבות בישראל ובטופס ציינו שהם עוברים לארה"ב ומועד
17 החזרה "לא ידוע", האם עזבה את מקום עבודתה בישראל וקיבלה את זכויותיה על פי דין,
18 הצדדים מכרו את כלי הרכב שהיו להם בישראל, הצדדים ערכו מסיבת פרידה לחבריהם
19 בטרם המעבר לארה"ב וביטלו את הוראות הקבע שהיו להם בחשבון בישראל. כמו כן,
20 הקטינה נולדה בארה"ב, יש לה אזרחות אמריקאית בלבד, הצדדים רכשו ריהוט מלא
21 עבורם ועבור הקטינה לדירתם בארה"ב, הם רכשו רכב בארה"ב בעסקת ליסינג, יש להם
22 ולקטינה ביטוח בריאות בארה"ב ולקטינה אין בכלל ביטוח רפואי בישראל, האם החלה
23 לעבוד בארה"ב, הצדדים פתחו חשבון בנק משותף בארה"ב, הקטינה החלה ללמוד בגן
24 ב---- בספטמבר 2019, הביקורים שלה בישראל היו קצרים והאם ציינה בבקשה לשוב
25 סכסוך שהגישה, שהם עזבו את ישראל "ועברו ל----".
26
- 27 5. כמו כן, ביהמ"ש קמא קבע שהוכח שהצדדים הגיעו לישראל בחודש נובמבר 2019 לתקופה
28 קצובה וזמנית וזאת בין היתר לאור עובדות אלו:
29
- 30 הצדדים קנו כרטיסי "הלוך ושוב" לארה"ב, הם הגיעו לתקופה קצובה לצורך הארכת
31 אשרת העבודה שלהם בלבד, הם לא נטלו עמם ריהוט וציוד לישראל, הם עדיין ממשיכים
32 לשלם את שכר הדירה עבור דירתם בארה"ב, הם ממשיכים לשלם עבור גן הילדים של
33 הקטינה בארה"ב, הם שומרים על קשר שוטף עם הגננת של הקטינה בארה"ב ושם קבוצת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 הוצאפ עם הגנתה הוא "R' BACK", האם השיבה לגנת ביום 31.1.20 שהעיכוב בחזרה
2 לארה"ב קשור למועד שנקבע לראיון בשגרירות, רכבם של הצדדים נותר בחנייה
3 בקליפורניה והאב ממשיך לשלם עבור הרכב ועבור החנייה במקום עבודתו, הצדדים שכרו
4 בישראל דירה לתקופה קצרה מיום 18.11.19 עד ליום 3.1.20 והחווה הווארד לאחר מכן עד
5 ליום 25.2.20, בהסכם שנערך עם הגן של הקטינה בישראל נאמר שר' תשהה בגן כחודשיים
6 ולכן אין לחייב את ההורים בהודעה מוקדמת, הצדדים ממשיכים לשלם עבור ביטוחי
7 הבריאות שלהם בארה"ב, הצדדים ממשיכים להיות מועסקים ע"י אותן חברות בהן
8 הועסקו בארה"ב והם ממשיכים להשתמש בחשבון הבנק שלהם בארה"ב.
9
- 10 6. בפסה"ד נקבע שהאם לא הוכיחה שכוונת הצדדים היתה לשוב ולהשתקע באופן קבוע
11 בישראל כשהם הגיעו ארצה בחודש נובמבר 2019 וכי "בחינה של מפת עולמה של הקטינה
12 מובילה למסקנה כי מקום המגורים הקבוע של הקטינה הינו בארה"ב".
13
- 14 7. כמו כן נפסק שהאם, במעשיה שלה, מנעה קבלת אשרת עבודה עבורה בארה"ב ואולם אין
15 כל מגבלה שהיא תשוב לארה"ב באשרת תייר שיש לה ושתקפה לעוד חמש שנים. בכל
16 מקרה, אף אם היתה מניעה מטעם האם לחזור לארה"ב, הדבר לא מונע את השבת הקטינה
17 לארה"ב ויש לראות את יום 18.2.20 כמועד אי החזרה של הקטינה לארה"ב.
18
- 19 8. בפסק הדין נקבע גם, שהאב הוכיח שמבחינת הדין בקליפורניה הופרו זכויות המשמורת
20 שלו, מאחר שעל פי הדין הזר, שני ההורים הם בעלי זכות שווה למשמורת פיזית ומשפטית
21 על קטין. הדבר עולה מלשונו הברורה של החוק, אף אם מתעלמים מחוות דעתו של
22 המומחה מטעם האב והדבר צוין בכמה פסקי דין שניתנו בישראל.
23
- 24 9. בית המשפט דחה את טענת האם שמתקיימים החריגים לאמנה. לא היתה הסכמה או
25 השלמה מטעם האב להישארות הקטינה בישראל ולא הוכח שקיים חשש חמור שהשבת
26 הקטינה לארה"ב תחשוף אותה לנזק פיזי או פסיכולוגי חמור. נזק שייגרם לקטינה
27 כתוצאה מכך שהאם לא תשוב עמה לארה"ב, במיוחד שעה שהיא יכולה לחזור, לא מהווה
28 הגנה על פי האמנה. גם בשעה שמגפת הקורונה משתוללת, לא ייגרם לקטינה כל נזק
29 מהחזרה, שעה שהנגיף פוגע מעט מאוד בילדים ותינוקות ויש לקטינה ביטוח בריאות מקיף
30 דווקא בארה"ב ולא בישראל.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

10. בית המשפט קמא קבע תנאי חזרה ובין היתר הורה לאב לשכור עבור האם דירה בקרבת מקום של הדירה הנוכחית ובשכר דומה וזאת, ככל שהאם תודיע שהיא שבה לארה"ב. נקבע שעל האב לשלם את דמי השכירות למשך שישה חודשים.

11. האם לא השלימה עם פסק הדין וכן עם החלטות ביניים שונות והגישה ערעור. הוחלט כי נוכח מצב החירום, הערעור יוכרע באמצעות הגשת סיכומים בכתב בהתאם לתקנה 448(א) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד – 1984 (להלן: **התקנות**). המערערת הודיעה שהיא מבקשת לראות בכתב הערעור סיכומים בכתב מטעמה והמשיב הגיש את סיכומי טענותיו בכתב.

ג. תמצית טענות המערערת

1. טעה ביהמ"ש קמא, שעה שדחה את בקשתה לחייב את המשיב להמציא תרגומים לעברית של המסמכים שצירף לכתבי טענותיו. מדובר במסמכים שחלקם משפטיים והסכם העבודה של המשיב הוא מורכב ומהותי ביותר לבחינת מקום המגורים הקבוע של הצדדים והקטינה. דחיית בקשתה לחייב את המשיב לתרגום, הציבה בפניה ובפני ב"כ קושי רב.

2. טעה ביהמ"ש קמא שעה שדחה את בקשתה למנות מומחה לגיל הינקות שייתן חוות דעת אודות הנזק שייגרם לקטינה אם תושב לארה"ב ומה הנזק שייגרם לה כתוצאה מניתוקה ממנה. כן טעה ביהמ"ש קמא כשדחה את בקשתה למינוי מומחה לבחינת אפשרויות האם לקבל אשרה לארה"ב. השאלה האם לאם מניעה חוקית לעבוד בארה"ב, היא שקול רלוונטי על פי האמנה. כמו כן, המומחה מטעם האב לדין הזר, אינו מומחה לדין בקליפורניה והיה על ביהמ"ש להורות על מינוי מומחה מטעמו להוכחת הדין הזר. בנוסף, לא ניתנה לה זכות לחקור את המומחה מטעם האב.

3. ארה"ב אינה מקום המגורים הרגיל של הקטינה. הנסיעה לארה"ב לצורך "רילוקיישן" היתה מוגבלת וקצובה בזמן, לאור דרישות המשקיעים בחברה. הצדדים לא נקטו בשום צעד המעיד על כוונתם לבנות את חייהם בארה"ב ולהשתקע בה. התחייבות המשיב לעבוד בארה"ב היתה לתקופה זמנית ומוגבלת של שלוש שנים בלבד, עם אופציה לקצר את התקופה, בכפוף להפסד כספי בדמות וויתור על חלק ממניותיו. הדבר מלמד שהנסיעה לארה"ב היתה זמנית והמשיב דאג שתהיה לו אפשרות ריאלית לחזור לישראל בכל עת. המשיב נאלץ לנסוע לארה"ב בשל דרישת משקיעיו ואולם לאחר שאילוץ זה יוסר, הוא ישוב לביתו בישראל, שהיא מקום מגוריו הקבוע. ארה"ב אינה "ביתם" של הצדדים אלא מקום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

1 ארעי שהם שהו בו אפילו לא בשל רצונם, אלא לאור דרישת המשקיעים בחברה. המשיב
2 לא הוכיח שהצדדים נסעו לארה"ב לתקופה בלתי מוגדרת ובלתי מוגבלת. ביהמ"ש קמא
3 טעה שעה שהתעלם לחלוטין מהעובדה שהסכם העבודה של המשיב היה לזמן קצוב ומוגבל
4 בזמן, לתקופה של שלוש שנים לכל היותר. המשיב לא התכוון להישאר בארה"ב יום אחד
5 אחרי תום ההתחייבות שלו למשקיעים בחברה.
6

7 ביהמ"ש קמא "העדיף את מהירות הדיון על פני חקר האמת". ככל שהערעור לא יתקבל
8 "יהווה הדבר אמירה תקדימית, שתערער בלא ספק את מוסד ה"רילוקיישן"... יהווה הדבר
9 בלא ספק חסם משמעותי בפני נסיעות לרילוקיישן...".
10

11 טעה ביהמ"ש קמא שעה שסבר שלתינוקת בת 13 חודשים "יש מפת עולם ויש נקודת מבט".
12 מקום המגורים הרגיל של הקטינה הוא היכן שהיא נמצאת בחודשים האחרונים, דהיינו
13 בישראל. היא חייה עם שני הוריה תחת קורת גג אחת, היא שומעת רק עברית והיא פקדה
14 גן ילדים בישראל. בגן בארה"ב היא שהתה פחות משלושה חודשים. טעה ביהמ"ש קמא,
15 שעה שלא בחן את נקודת המבט של הקטינה אלא את כוונת הצדדים. הקטינה שוהה
16 בישראל כבר 4.5 חודשים, דהיינו כשליש מחייה והיא אף ערכה קודם ביקורים בישראל
17 לתקופה מצטברת של חודש וחצי.
18

19 מסמך ניתוק התושבות מישראל שעליו חתמו הצדדים נעשה משיקולי מס בלבד. העובדה
20 שהמערערת רשמה בטופס שמועד החזרה "לא ידוע", מדברת בעד עצמה ומלמדת
21 שהצדדים לא התכוונו לעזוב את ישראל באופן קבוע. דירת המשיב בישראל לא נמכרה,
22 היא הושכרה לשנה אחת בלבד, המיטלטלין שלהם נותרו בישראל ואוחסנו במחסן הדירה
23 ובארה"ב הם רכשו מיטלטלים בסכום נמוך. הצדדים לא פעלו להשגת "גרין קארד", שניהם
24 מועסקים בחברות ישראליות והם לא רכשו רכב בארה"ב אלא שכרו אותו בליסינג לשנה
25 אחת בלבד. שניהם לא פעלו לצורך קבלת רישיון נהיגה אמריקאי והשתמשו ברישיונות
26 הנהיגה הישראלים. הצדדים שכרו דירה בארה"ב לשנה בלבד עם אפשרות לחידוש חודשי.
27 המסיבה שערכו הצדדים לפני נסיעתם לארה"ב היתה פגישת חברים לאור הנסיעה הזמנית.
28 דווקא את מסיבת הבריתה של הקטינה הם ערכו בישראל עם בני משפחתם וחבריהם.
29 הצדדים לא ביטלו את כל הוראות הקבע מהחשבון בישראל והשאירו הוראות קבע
30 משמעותיות שיש בהן להעיד על הותרת כל הזיקות לישראל. הצדדים ידעו שקבלת אזרחות
31 ישראלית עבור הקטינה היא עניין טכני ולכן לא מיהרו להסדיר זאת.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

7. האשרה שניתנה לצדדים למשך שנתיים פקעה כאשר הצדדים שבו לישראל בחודש נובמבר
2019. למערערת יש כיום רק אשרת תייר וסיכוייה לקבל אשרת עבודה, קטנה. הצדדים לא
רכשו דירה בארה"ב והם לא האריכו את חוזה השכירות אפילו לשנה אחת נוספת. את דמי
השכירות שהמשיב קיבל מהשכרת דירתו בישראל הוא המשיך להפקיד בחשבוננו בישראל
והצדדים לא פעלו "לבניית" דירוג אשראי בארה"ב ועשו שימוש בכרטיסי דביט בלבד.
8. שהות הצדדים בארה"ב היתה תלויה בגורמים נוספים רבים. היא היתה תלויה בהצלחת
החברה ולא ברור כלל שהיא תצליח לשרוד מבחינת כלכלית והמשיב ימשיך לשמש מנכ"ל
שלה. ייתכן שמיד לאחר שהקטינה תשוב לארה"ב היא תיאלץ לחזור, אם ייכשל מאמץ
המשיב לגיוס כספים או שהמשיב יפטר והדבר יגרום לקטינה נזק וטלטולים מיותרים.
כמו כן, כשהצדדים נסעו מארה"ב הם ידעו שללא חידוש אשרת העבודה, הם לא יוכלו לשוב
לארה"ב. האשרה המקורית שלהם פקעה עם הגיעם לישראל והמקום היחידי שהם יכלו
לשהות ולעבוד בו, הוא ישראל.
9. הסכמת המשיב להתגרש ממנה מהווה השלמה עם הישארותה בישראל עם הקטינה.
משהצדדים החליטו להתגרש, ההסכמה שניתנה בשנת 2018 למגורים בארה"ב, אינה
קיימת עוד. מדובר בהסכם בעל פה שמהותו היתה שאם הצדדים יתגרשו, היא והקטינה
יישארו בישראל. ההסכמה מכוחה שהתה המשפחה בארה"ב, פקעה. שהרי, המעבר
לארה"ב היה על תנאי שהם חיים כזוג.
10. לקטינה לא נגרם כל נזק בהרחקתה מארה"ב והישארותה בישראל. היא אינה יודעת
אנגלית, אין לה חברים בארה"ב, אין לה משפחה מורחבת שם והיא שהתה בגן בארה"ב
פחות משלושה חודשים. אדרבא, ייגרם לה נזק אם היא תשוב לארה"ב. היא תנותק מאמה,
ממשפחתה המורחבת ומהמסגרת החינוכית אותה היא פקדה עד לאחרונה. בנוסף, טרם
הגיע המועד של "אי ההחזרה" על פי האמנה.
11. בהסכם הממון שבין הצדדים קיימת תניית שיפוט לבית המשפט בישראל ולכן יש לנהל את
כל ההליכים, לרבות בנושא משמורת הקטינה, בערכאה בישראל. בנוסף, בית המשפט
בקליפורניה לא מוסמך לדון בעניינו של קטין שלא שהה ברציפות במשך שישה חודשים
במדינת קליפורניה ולכן, אין סמכות לבית המשפט בקליפורניה לדון בנושא משמורת
הקטינה. כמו כן, המערערת לא תוכל לנהל הליך משפטי בארה"ב, היות שאין לה משאבים
כלכליים לצורך כך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 לחילופין, היה על ביהמ"ש לפחות להמתין לסיום משבר הקורונה והסרת המגבלות, בטרם
2 שהורה על השבת הקטינה לארה"ב. כמו כן, לא נקבעה כל ערובה לתשלום שכר הדירה
3 למשך 6 חודשים ע"י המשיב ולא נקבעה כל הוראה ביחס למימון ביניים של המערערת
4 לצורך מחייה בארה"ב. היה צריך לחייב את המשיב במזונותיה ובמזונות הקטינה, כתנאי
5 לשובה לארה"ב עם הקטינה.
6
7 **תמצית טענות המשיב**
8
9 1. מדובר במקרה חד משמעי של אי החזרה על פי האמנה. הערעור, שנפרס על פני 45 עמודים,
10 מופנה בעיקרו כנגד קביעות עובדתיות שערכאת הערעור לא נוהגת להתערב בהן.
11
12 2. במסגרת הבקשה ליישוב סכסוך שהאם הגישה לבית הדין הרבני, היא אישרה שהאב הגיע
13 לארץ "למספר שבועות" וכי הוא מתגורר בארה"ב. דהיינו, קיימת הודאת בעל דין מצידה
14 שמקום מגורי הצדדים והקטינה היה בארה"ב.
15
16 3. לראשונה טענה המערערת בערעור שהצדדים עובדים בחברות ישראליות ואולם הדבר אינו
17 נכון ושניהם עובדים בחברות אמריקאיות.
18
19 4. הצדדים יצאו את ארה"ב בידיעה ברורה ובכוונה לשוב לארה"ב וחטיפה אינה יכולה להפוך
20 את ישראל למקום המגורים הרגיל של הקטינה.
21
22 5. הסכם העבודה של המשיב עם החברה לא מגביל את זמן התעסוקה שלו בחברה והצדדים
23 עברו לארה"ב לתקופה בלתי מוגבלת ללא שקבעו מועד לחזרה לישראל. גם לשיטתה של
24 המערערת, התקופה המוגבלת לכאורה של שלוש שנים, טרם חלפה. המשיב העיד שמשבר
25 הקורונה דווקא מחזק את מעמדה של החברה שמתמחה בפתרונות לעבודה מרחוק.
26
27 6. המערערת העלתה טענה חדשה שלא הועלתה כלל בביהמ"ש קמא לפיה היה ביניהם הסכם
28 בעל פה והדרישה שלה לגירושין מהווה "תנאי מפסיק" המפקיע את הסכמתה לשהות עם
29 הקטינה בארה"ב. טענה זו לא נטענה, המשיב כלל לא נחקר עליה ולא ניתן להעלותה
30 במסגרת הערעור.
31
32 7. האמנה לא מחלקת בין גילאי הילדים ולא מחריגה תינוקות ולכן אין יסוד לטענת המערערת
33 שמקום המגורים הרגיל של הקטינה הוא בישראל. הקטינה נולדה בארה"ב, גדלה שם,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 חונכה שם וטופלה ע"י שני ההורים בארה"ב עד הגעתם לביקור בישראל לצורך קיום ראיון
2 בשגרירות.
3
- 4 8. על פי סעיף 3010 (א) לקוד דיני המשפחה בקליפורניה, שני ההורים הם המשמורנים של
5 הקטינה ולשניהם הזכות לקבוע את מקום מגוריה. בפני ביהמ"ש בקליפורניה תלויה
6 ועומדת תביעת המשיב למשמורת על הקטינה. תניית השיפוט בהסכם הממון עוסקת
7 בנושאי רכוש בלבד ולא בנושא המשמורת. מה גם, שהמערערת פעלה בעצמה בניגוד
8 להסכם, שעה שפתחה תיק בבית הדין הרבני ולא בבית המשפט לענייני משפחה.
9
- 10 9. לא ייגרם לקטינה כל נזק בהחזרתה לארה"ב. הנזק הוא בסירובה של האם לשוב לארה"ב
11 למרות שיש לה אשרת כניסה לארה"ב. האם פעלה במכוון ובחוסר תום לב לסיכול
12 האפשרות שהיא תקבל אשרת עבודה. היא אישרה בחקירתה, שלמרות שהיתה לה רק
13 אשרת תייר כשחזרה בחודש ספטמבר מביקור בישראל, היא עבדה בארה"ב.
14
- 15 10. הפסיקה פירשה את "חריג הנזק" לפי סעיף 13 (ב) לאמנה באופן דווקני ומצמצם ולא הוכח
16 שום נזק כזה. לא היה גם כל צורך במינוי מומחים ולא היתה כל חובה בהגשת תרגומים.
17
- 18 11. תנאי החזרה שקבע בית המשפט סבירים והמערערת זכאית לפנות לערכאות בקליפורניה
19 לקבלת סעדים ככל שתחפוץ. כמו כן, ההוצאות שנפסקו לחובתה הן מצומצמות מאוד ואין
20 מקום להתערב בהן.
21
- 22 12. לכן, יש לדחות את הערעור ולחייב את המערערת בהוצאות ריאליות.
23
- 24 ה. **דיון והכרעה**
25
- 26 1. בפתח הדברים יש לשבח את בית המשפט קמא על שניהל את ההליך ביעילות ובמהירות
27 ראויה לציון, על אף ניסיונותיה הרבים של המערערת לעכב את בירור ההליך ולסרב לו. בית
28 המשפט קמא עמד "כצוק איתן" ולא אפשר הרחבת ההליך ו"גרירתו" למחוזות שאינם
29 רלוונטיים להליך על פי האמנה.
30
- 31 2. פסה"ד מפורט ומנומק היטב והוא מבוסס על קביעות עובדתיות רבות שאין כל מקום
32 להתערב בהן. לכן, אציע לחבריי לדחות את הערעור מהנימוקים שיפורטו להלן:
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

3. כפי שנקבע בבע"מ 2499/18 פלוני נ' פלונית (14.5.18) מפי כב' השופט עמית :

2

3 "בתמצית שבתמצית, אמנת האג באה כדי להתמודד עם תופעה שהלכה והתפשטה בעולם
4 הגלובלי של ימינו - חטיפה בינלאומית של ילד על-ידי אחד מהוריו (בע"מ 672/06 פלוני
5 נ' פלונית (15.10.2006); ע"א 4391/96 רו נ' רו, פ"ד נ(5) 338 (1997) (להלן: עניין
6 רו)). המטרה העיקרית של ההליך על פי האמנה היא להעניק "עזרה ראשונה"
7 לשם החזרת המצב לקדמותו, קרי, השבת הקטין שנלקח שלא כדין מההורה
8 שזכויות המשמורת שלו הופרו (בע"מ 5548/14 פלוני נ' פלונית (2.10.2014); בע"מ
9 1930/14 פלונית נ' פלוני (5.6.2014); רע"א 7994/98 דגן נ' דגן, פ"ד נג(3) 245, 266
10 (1999))... בהתקיים התנאים המנויים בסעיף 3 לאמנה, על בית המשפט להורות
11 על החזרת הילד לאלתר, וסעיף 12 לאמנה נוקט לשון קטגורית של ציווי "תצווה
12 הרשות הנוגעת בדבר להחזיר את הילד לאלתר". במסגרת ההליך על פי האמנה,
13 אין בית המשפט נדרש לשאלת טובת הילד במובן הרגיל ולא לשאלת המשמורת
14 הקבועה על הילד (בש"א 1648/92 טורנה נ' משולם, פ"ד מו(3) 38, 45 (1992)
15 (להלן: עניין טורנה)), מאחר שבית המשפט של מקום מגוריו הרגיל של הקטין
16 הוא שיטפל ויכריע בנושא המשמורת (עניין רו, בעמ' 345). סעיף 13 לאמנה קובע
17 חריגים לחובה המנדטורית להשיב את הילד הנחטף. סעיף 13(א) לחוק עוסק במקרה בו
18 הורה מסכים מראש או משלים בדיעבד עם מקום הימצאותו של הילד. סעיף 13(ב), שהוא
19 הרלוונטי לענייננו, קובע כי בית המשפט יימנע מלהורות על השבת ילד למדינה ממנה
20 חטף הילד, מקום בו "קיים חשש חמור שהחזרתו של הילד תחשוף אותו לנזק פיזי או
21 פסיכולוגי או תעמיד את הילד בדרך אחרת במצב בלתי נסבל" (עניין טורנה, בעמ' 44-45).
22 החריג מתפרש בפסיקה על דרך הצמצום ובאופן דווקני (ע"א 5532/93 גוזנבורג נ'
23 גרינוולד, פ"ד מט(3) 293, 298 (1995)), על מנת שלא לרוקן את האמנה מתוכן (עניין רו,
24 בעמ' 347). על הטוען מוטל נטל כבד להוכיח את קיומו של החריג (ע"א 7206/93 גבאי נ'
25 גבאי, פ"ד נא(2) 241, בפסקה 19 (1994) (להלן: עניין גבאי); ע"א 1372/95 סטגמן נ' בורק,
26 פ"ד מט(2) 431 (1995))...".

27

28 4. על רקע העקרונות הנ"ל, נבחן את מקרה דנן. השאלה הראשונה שיש לדון בה היא
29 מהו מקום המגורים הרגיל של הקטינה. בבע"מ 7784/12 פלונית נ' פלוני (28.7.13)
30 קבע כב' השופט הנדל כי המבחן הוא ביסודו עובדתי ויש לתת משקל גם לכוונת
31 הורי הקטין:

32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

1 "בדיקה עובדתית טהורה חייבת להיות רחבה וכוללנית. מארג העובדות בהחלט יכלול
2 את כוונות ההורים ואת ההחלטות שקיבלו, אך אין ליתן לכוונותיהם משקל עצמאי
3 וחיצוני לבחינה העובדתית. הכוונה אף היא חלק מהתמונה העובדתית. מטבע הדברים,
4 נתון הכוונה מפנה את הבדיקה להורים. אף כאן יש לתת את המשקל הממשי למונח
5 המדויק Habitual Residence of the Child – 'מקום מגוריו הרגיל של הילד' השם
6 את הזרקור על הילד. במובן זה יש לשמוע את קולו של הילד. זאת לא במובן בו בית
7 המשפט ישאל אותו למקום מגוריו הרגיל שהרי אין אנו עוסקים בסוגיה סובייקטיבית,
8 אלא במובן האובייקטיבי המופשט במידת מה. על פי ראייה זו חשוב לבחון את חיי
9 הילד כפי שהם, אך המסקנה עשויה לכלול את כוונת ההורים שאף היא רלוונטית בתור
10 עובדה. כמובן, יש חשיבות לשיקולים אחרים כגון מטרת הנסיעה למדינה אחרת,
11 תחימת הנסיעה בזמן ואף גילו של הילד. ודוק, יש לבחון לא את מקום מגוריו של הילד
12 כי אם את מקום מגוריו הרגיל על המשתמע מכך.

13
14 התמקדות בעובדות, להבדיל משילוב בין מבחן עובדתי למבחן כוונתי, תביא לתוצאות
15 שונות שלא על בסיס קיומן של אסכולות משפטיות מתחרות, כי אם על בסיס המארג
16 העובדתי הייחודי לכל מקרה ומקרה. יודגש אף כי גם בחינת העובדות לא נעשית
17 מנקודת המבט של ההורים אלא מנקודת מבטו של הילד, בבחינה אובייקטיבית של
18 נקודת מבט זו. רוצה לומר, בבוא בית המשפט להניח את אצבעו על מפת העולם, להצביע
19 על אחת המדינות ולקבוע 'כאן מקום מגוריו הרגיל של הקטין', עליו לשוות לנגד עיניו
20 את מפת עולמו של הקטין, על פסיפס העובדות המרכיבות אותה".

21
22 5. ביהמ"ש קמא צדק שעה שקבע שמקום מגוריה הרגיל של הקטינה היה בארה"ב במועד אי
23 ההחזרה. הקטינה נולדה בארה"ב, יש לה אזרחות אמריקאית בלבד והיא נשלחה לגן
24 בארה"ב. גם המערערת הודתה שמטרת הנסיעה לישראל היתה רק לצורך הסדרת אשרות
25 העבודה וקיום ראיון בשגרירות האמריקאית בישראל. הצדדים והקטינה הגיעו בחודש
26 נובמבר 2019 לביקור קצר בלבד ולא לצורך השתקעות חזרה בישראל. הם רכשו כרטיסים
27 "הלוך וחזור", שכרו דירה בישראל לזמן קצוב של כמה שבועות והותירו את דירתם ב-....
28 הם המשיכו לשלם את שכר הדירה בארה"ב, את התשלומים עבור רכבם שנותר שם וכן
29 המשיכו לשלם את שכר הלימוד עבור הגן של הקטינה בארה"ב. הם גם המשיכו לעבוד
30 מהארץ באותם מקומות עבודה והביטוח הרפואי שיש לקטינה הוא בארה"ב בלבד. ברור
31 לחלוטין שהנסיעה לישראל היתה זמנית וקצובה למטרת חידוש האשרות בלבד.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

6. אכן, נקבע שאם נסיעה לארה"ב היא לזמן קצר וקצוב ולתקופה מוגדרת, לא משתנה מקום המגורים של הקטין. בבע"מ 9802/09 פלונית נ' פלוני (17.12.09) נפסק כי:

"כאשר הוכח שהצדדים הסכימו לעקור לארץ אחרת, די בהסכמת בני הזוג למעבר למדינה אחרת ולמעבר בפועל, כדי לגרום לשינוי מקום המגורים הקבוע של הילדים אפילו תוך זמן קצר. מנגד, כאשר ברור על פניו שהנסיעה למדינה החדשה היא לתקופה קצובה ולמטרה מוגדרת כגון שנת שבתון, שליחות בשגרירות וכיו"ב, השהות במדינה החדשה, גם אם היא ארוכה בזמן, אינה הופכת את המדינה החדשה למקום המגורים הרגיל של הקטינים".

ראו גם: דנ"א 10136/09 פלונית נ' פלוני (21.12.09) ובע"מ 356/15 פלוני נ' פלונית (20.1.15).

7. ברם, במקרה דנן, לא הוגדרה הנסיעה לזמן קצר ולתקופה מוגבלת. המערערת תולה את יהבה על סעיף בהסכם ההעסקה של המשיב עם החברה, שבה המשיב התחייב להישאר בקליפורניה למשך שלוש שנים לפחות ונקבע כי אם יפר התחייבות זו, הוא יפסיד חלק ממניותיו בחברה. ברם, בכל הכבוד, אין בסעיף זה בכדי ללמד כי שהות הצדדים בארה"ב היתה לתקופה קצובה ומוגדרת. כל מה שהמשיב התחייב הוא לתקופת מינימום של שלוש שנים בקליפורניה ואין בהסכם כל מגבלה על תקופת ההעסקה. כפי שצינו הצדדים בטופס ניתוק התושבות שהם חתמו עליו לביטוח הלאומי, "מועד החזרה אינו ידוע". העובדה שהמניע לחתימה על טופס זה נבע משיקולי מס, לא גורעת מהעובדה שהצדדים נסעו לתקופה בלתי מוגדרת וללא כל ידיעה מתי הם ישובו.

8. במקרה דנן לא מדובר על שבתון או על שליחות. מדובר במשיב שהקים חברה וגייס משקיעים שדרשו ממנו שהות מינימאלית בארה"ב. הצדדים לא ידעו בטרם שהם נסעו מתי הם ישובו לישראל אם בכלל ולא דובר כלל על מועד החזרה. אדרבא, העובדה שהצדדים הגיעו לישראל לצורך קבלת אשרת עבודה "טובה יותר", שתעניק להם אפשרות לעבוד בארה"ב ולנסוע לביקורים בישראל ללא שיאבדו את האשרה, מלמדת שהם ראו בארה"ב את מקום מגוריהם ומקום מגורי הקטינה ובשלב זה לא היתה כל תוכנית לחזרה לישראל ובטח שלא היה כל מועד לחזרה.

9. העובדה שהצדדים אף לא רשמו את הקטינה כאזרחית ישראלית מלמדת שהם לא חשבו כלל לשוב בקרוב ארצה וכוונתם היתה שהמגורים שלהם ימשיכו להיות בארה"ב בטווח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

- 1 הנראה לעין. העובדה שלשניהם היתה אולי כוונה עתידית לשוב בשלב מסוים לישראל, לא
2 משנה מכך שעובדתית הקטינה התגוררה בארה"ב ואף כוונת שני הצדדים היתה להמשיך
3 ולהתגורר בארה"ב. מה גם, שאף לשיטת המערערת שהנסיעה לארה"ב הוגבלה לשלוש
4 שנים בלבד, טרם חלפו שלוש שנים ואפילו לא שנתיים. לפיכך, יש לדחות את טענת
5 המערערת שהמשיב לא הוכיח שמקום המגורים הרגיל של הקטינה הוא בארה"ב.
6
- 7 גם טענת המערערת שהמשיב לא הוכיח שעל פי הדין בקליפורניה יש לו זכויות משמורת
8 כהגדרתן באמנה, דינה להידחות. כפי שציין בצדק ביהמ"ש קמא, הוראות החוק
9 בקליפורניה ברורות (סעיף 3010 (א) לקוד דיני המשפחה) ואין הכרח להוכיח את הדין הזר
10 דווקא באמצעות חוות דעת מומחה, שעה שעסקינן בהליך על פי האמנה. זאת, היות שסעיף
11 14 לאמנה קובע כי אין צורך להיזקק "להליכים מיוחדים להוכחת אותו דין". יתר על כן,
12 כפי שציין ביהמ"ש קמא בפסה"ד, קיימת פסיקה ישראלית הקובעת שלפי הדין
13 בקליפורניה, שני ההורים הם בעלי זכויות המשמורת על הקטין.
14
- 15 ראו לדוגמא: בעמ"ש 2070-07-19 פלונית נ' פלונית (17.7.19) ובע"מ 5041/19 פלונית נ'
16 פלונית (8.8.19).
17
- 18 לפיכך, לא נפגעו כלל זכויותיה של המערערת שעה שלא התאפשר לה לחקור את המומחה
19 לדין הזר מטעם האב וביהמ"ש ציין שהכרעתו בנושא עמדת הדין בקליפורניה ביחס
20 לזכויות המשמורת של האב, לא התבססה על חוות הדעת שהגיש האב אלא על הוראות
21 החוק.
22
- 23 משמקום המגורים של הקטינה היה בארה"ב ועל פי הדין בארה"ב הפרה המערערת את
24 זכויות המשמורת של המשיב שעה שהיא מונעת את השבתה של הקטינה לארה"ב, נותר
25 לדון בשאלה האם התקיימו החריגים לאמנה המאפשרים את אי החזרת הקטינה.
26
- 27 ראשית, יש לדחות את טענת המערערת לפיה היה בין הצדדים הסכם בעל פה לפיו אם הם
28 יחליטו להתגרש, תוכל המערערת להישאר עם הקטינה בישראל. טענה זו לא נטענה כלל
29 בביהמ"ש קמא והיא אף כלל לא הוכחה.
30
- 31 בנוסף, בצדק רב דחה ביהמ"ש קמא את טענת המערערת שיש למנות מומחה לצורך הוכחת
32 הנזק שנגרם לקטינה. כפי שנקבע בפסיקה, רק במקרים חריגים ביותר יש להפעיל את סעיף
33 13 (ב) לאמנה והנטל להוכחת החריג "כבד מאוד".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

1

2 ראו: ע"א 4391/96 רו נ' רו, פ"ד נ(5) 338, ע"א 5532/93 גונזבורג נ' גרינוולד, פ"ד מט(3),
3 282 ובע"מ 1855/08 פלונית נ' פלוני (8.4.08).

4

5 במקרה דנן, לא נטענה ע"י המערערת שום טענה לפיה ייגרם לקטינה נזק כלשהו מעצם
6 השבתה של הקטינה לארה"ב. כל טענתה היא שאם הקטינה תשוב בלעדית, ייגרם לה נזק.
7 לכן, בצדק רב לא נעתר ביהמ"ש קמא לבקשת המערערת למינוי מומחה. לא היה בכך שום
8 צורך וברור כי קבלת טענת המערערת לפיה החזרת קטינה ללא ההורה החוטף תגרום
9 לקטינה נזק, תסכל את כל מטרת האמנה ותגרום שחוטא יצר נשכר. הנזק לו טוענת
10 המערערת בגין ניתוקה הצפוי מהקטינה מצוי בשליטתה שלה ובסירובה לשוב לארה"ב. לא
11 זה הנזק שמהווה חריג להשבה לפי האמנה. הנזק על פי האמנה הוא נזק חמור ויוצא דופן
12 שייגרם לקטין בשל החזרה למדינת המוצא ולא בשל הניתוק מההורה החוטף (ע"א
13 1372/95 סטגמן נ' בורק, פ"ד מט(2) 431).

14

15 גם הטענה לפיה יש סיכוי שהחברה שהמשיב עובד בה תיסגר והוא יאלץ לשוב לישראל ולכן
16 הקטינה תטולטל לחינם, היא בגדר השערה בלבד ובכל מקרה לא מהווה הגנה על פי
17 האמנה.

18

19 15. לא היה גם שום צורך למנות מומחה בנושא אפשרויות המערערת לקבל אשרה. נושא זה
20 כלל לא רלוונטי להליכים על פי החוק. גם המבקשת מודה שהיא יכולה לחזור לארה"ב
21 באשרת תיירת. תתכבד המערערת ותטען את כל טענותיה בנושא משמורת הקטינה וטובתה
22 בערכאה המוסמכת בקליפורניה.

23

24 16. כמו כן, בצדק דחה ביהמ"ש קמא את בקשת המערערת להמצאת תרגומים, שעה שהיא
25 שולטת בשפה האנגלית ואף בהתאם לתקנה 295 יז' לתקנות, שמסמיכה את בית המשפט
26 לפטור בעל דין מתרגום מסמכים. בקשה זו, כמו גם יתר בקשות המערערת, נועדו להכביד
27 על המשיב ללא צורך ולעכב את בירור ההליך שצריך להיות מהיר וזריז ככל הניתן. גם טענת
28 המערערת שבהסכם הממון נקבע שהסמכות לדון היא בישראל אינה טענה כלל, שעה
29 שהסכם הממון עסק בהיבטי רכוש בלבד ולא בנושא משמורת. מה גם, שהמערערת בעצמה
30 לא פעלה על פי ההסכם ופתחה בהליך בבית הדין הרבני ולא בבית המשפט.

31

32 17. נראה כי האם פעלה בעורמה ובחוסר תם לב, שעה שניסתה בכל דרך למנוע את חזרת
33 הקטינה לארה"ב. היא יזמה את רישום הקטינה לגן בישראל על מנת לנסות לקבוע "עובדות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

בשטח" ולשנות את מקום המגורים הרגיל של הקטינה, היא פנתה להוצאת צווי עיכוב
יציאה כנגד המשיב והקטינה בבית הדין הרבני תוך הצגת מצג עובדתי שאינו נכון, לצורך
סיכול שיבת הקטינה לארה"ב ובמו ידיה גרמה לכך שלא תוכל לקבל אשרת עבודה
באמצעות אי הגעה לראיון. לא ניתן לתת יד להתנהלות זו של האם, שמנסה בדרך כוחנית
לקבוע את הערכאה הנוחה לה לדון בתביעותיה בכל הקשור למשמורת הקטינה ומקום
מגוריה. האמנה נועדה למנוע התנהגות מסוג זה.

18. **סיכומו של דבר :** אציע לחבריי לדחות את הערעור. יחד עם זאת, על מנת לוודא שאכן יובטח
לאם ולקטינה מקום מגורים הולם בארה"ב כפי שקבע ביהמ"ש קמא, יש להורות למשיב
להמציא לפחות 72 שעות לפני מועד החזרה של הקטינה לארה"ב, הסכם שכירות חתום
ואסמכתא ששולם שכר דירה למשך שישה חודשים וזאת ככל שהמערערת תודיע כי גם היא
תשוב לקליפורניה. עליה להודיע על כך למשיב בכתב בתוך 3 ימים מהיום כולל ימי החירום.
העדר הודעה במועד משמעה שהמערערת לא שבה עם הקטינה לקליפורניה. ככל
שהמערערת סבורה שהיא זכאית למזונות או למזונות קטינה, היא רשאית כמובן להגיש
את תביעתה לבית המשפט המוסמך בארה"ב ואין הצדקה לפסיקה זמנית כחלק מתנאי
ההחזרה.

19. כפי שנקבע בפסה"ד :

"יש חשיבות רבה כי דווקא בימים בהם אי הוודאות רבה, יישמע בקול רם וצלול כי זכויות
קטינים אינם הפקר וכי אין לנצל את מצב החירום לקביעת עובדות בשטח המתעלמות
מזכויות הקטינה, מזכויות אביה ומתעלמות מההוראות באמנות בינלאומיות שנועדו
לדאוג לזכויות קטינים ונועדו להסדיר מצבים משפטיים מורכבים ודחופים בין מדינות".

כפי שקבע ביהמ"ש קמא, לא הוכח שהמצב בקליפורניה מבחינת הקטינה חמור יותר
מבישראל מבחינת החשש מהדבקות בנגיף. הוכח דווקא שלקטינה ביטוח רפואי מקיף
בארה"ב ולא בישראל ולכן קיומו של הנגיף בימים אלו, דווקא תומך בחזרתה לארה"ב
כמה שיותר מהר.

20. כמו כן, אציע לחייב את המערערת בהוצאות משפט בסך כולל של 30,000 ₪.

21. מאחר שממילא ביהמ"ש קמא הורה על עיכוב ביצוע פסק דינו עד ליום 5.5.20 על מנת
לאפשר למערערת לערער, אין מקום למתן עיכוב ביצוע מעבר למועד זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

22. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת הפרטים המזהים.

נפתלי שילה, שופט

שאל שוחט, שופט, סגן נשיא, אב"ד:

אני מסכים.

שאל שוחט, שופט, סגן נשיא, אב"ד

השופטת עינת רביד:

אני מסכימה.

עינת רביד, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 10701-04-20 פלונית נ' פלוני

1
2
3
4

ניתן היום, כ"ג ניסן תש"פ, 17 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא
אב"ד

5
6
7
8